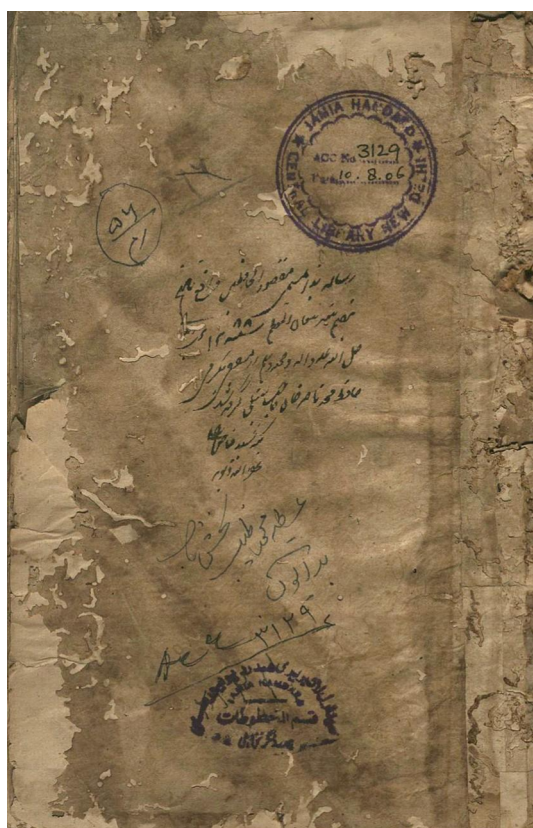

[illegible]

بأجمعين قيل فيقولون انهم على ما كانوا انما كانوا
يعني في هذه الدنيا انما كانوا في الدنيا
يؤمنون كتاب الله فيما يامروهم ويمنعون
وتلاوة القرآن ليؤمنوا به ثم انهم كانوا
ويزيدونهم فضلا زيادة على ما استوجبوا قال الضحك في الشفقة
قال ليس من المؤمنين الا الذين هم عن الله قلة انهم كانوا
الذي يفرق الزنوب الكبر الشكر الذي يعطي الجليل ويقبل التوكل
يعامل بالاحسان معاملة الشاكرين انهم راى ترغيبا فيهم
في كتاب الله تعالى لورده منه وهدايت ثبات في حيات
راكانت برحواجه كانيات وخلصه موجودات الفضل النور
في شمع نور الله في محمد مصطفى في خطابه لسوف
يعطيه في كتابه في برال واصحاب او كما كان في اسلام
وواعيان انهم سوى وركاه ملك عالم انهم عنهم اجمعين
نفس يكون منه في كل من اراد الله المؤمنين بر غياث الدين سيد
محال الدين چون حضرت علي الكر سلطان الامر وافتخار الكبار

روح

Be

مكتبة

129

بسم الله الرحمن الرحيم
مهرشایان است اینها در حضرت غفور را که از مرزنده کنه بسیار است
و بسیارها و شکر نامشکوره را که پیرینه طاعت و پند و نصیحتها را
انداخته می که ما را بتلاوت بتلون کتاب امیدوار است و ما را
کردارانی و ایقاده ابرست از دیا و کرامت از فضل خود و عده مرده
قولی که ان الذین يتلون كتاب الله و اما هموا الصلوة و
ما از قضا که مستر او علانیته بر چون تجار و ملایم و معصومین
باشند بهشت و بهشت و علم هر آنکه که است و چون آنکه که است
عز و جلال و بیخ نمازهای سیدان و فقیدان را از آنچه امیدوارند
بازرگانی را که هرگز کاسته نگیرد و یعنی و راندن بهشت امیدوارند
و در این کتاب

و فی هذا کتاب خدا را
و در این کتاب خدا را

و الله الموفق والمعين يا مولانا متوقع از غرض از این کتاب که از شیخ
 و عرق واقف شوند در اصلاح آن که مستند میست
 و این کتاب را عیناً فتنه و الخلاء جل الله تعالی الکتاب الکبیر
اول در بیان هجاء حروف دوم در بیان حركات حروف
سوم در بیان استعاره چهارم در بیان بسملة
پنجم در بیان فعل سکن و متحرک ششم در بیان افعال تمامین و ناقصین
هفتم در بیان یقین و تحقیق آیت هشتم در بیان مد و قصر
نهم در بیان تامل و کسبه دهم در بیان وقف و حرکت
یازدهم در بیان فاعل مراه دوازدهم در بیان معایب قرآنه
سیزدهم در بیان رسم خط و طریق و فتنه چهاردهم در بیان اختلاف کتب و کلمات
 بیان استعاره و کسبه فی الذکر اینها اول چیزی که از منتهی مکلف و رویت
 پرسند بعد توحید نماز است و آن مستون وین و نه عظیم است
 و چنین منقول است که حضرت باری عز اسمه روز قیامت میفرماید
 ای بنده من اگر از حبیب نماز بیرون آمدی یا قی صبا بر تو
 آسان کردیم و نمازلی قرآنه درست نیست که گفته اند باشد